

גליון ס"ח

פרשת בהר
תשפ"ב

כי לי הארץ - שומריה וזוכריה מעידים כי לששה כל ברואים ועומדים

מינה למעשה התחזקות בעבודת ה'...

לע"נ מ"ה הרני אסן מירון
ג' הרני אסן קרלין, וכל מתי ישראל

בחיוב ומעלת לימוד דיני שביעית
כתב מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי זצוק"ל [ערב שנת השמיטה תשפ"ב]: "ראוי לכל אחד להתחזק בתורה ובמניעת ביטולה, ובשנת השמיטה יש לקבוע מידי יום ביומו חק ולא יעבור, לימוד שתי הלכות בהלכות שביעית, ובזה ינצלו מכל הצרות."
ובראשית שנת השמיטה תשפ"ב התקיים מעמד מרטיט בהיכל 'ארגנה' בירושלים, שם נערך כנס ארצי לכלל בחורי הישיבות (כ-12,000 משתתפים!!) לעידוד לימוד הלכות שביעית, ומרן זיע"א הטיח עצמו לעלות ירושלים בערוב ימיו למען חיזוק הלימוד בהלכות שביעית, [ורבינו כידוע מסר נפשו על לימוד וקיום השמיטה כדברי דודו החזון איש זצ"ל] ובדבריו אמר (-כפי שנמסרו בשמו ובנוכחתו ע"י בנו ר"ש) "ראוי מאד שכל בחור ישיבה לימד כל יום כמה הלכות בהלכות שביעית חק ולא יעבור, וגם ההלכות שאינם נוגעות למי שאינו חקלאי מקיימן בהלימוד ונשלמה הצרות".

א' גיט ווארט
מאגזינות המשפיעים
והמנידים שליט"א

למה נתנו סיגריה למחבלים הארזיים???

ארץ ישראל התאבלה בשבוע האחרון עקב הפגיעה הרצחנית שהתרחש בעיר אלעד, הי"ד במהרה. לאחר הרבה חיפושים (ששוב הוכח אפסותם של אנשי 'כוחי ועוצם ידי') נתפסו המחבלים סמוך לאלעד - צמאים, רעבים ומבולבלים. מיד לאחר התפיסה התפרסמה תמונה של אחד המחבלים כשהוא עם סיגריה בפיו. סערת רוחות פרצה במדינה, איך נותנים סיגריה למחבל כ"כ נתעב? מי נתן לו סיגריה? הלא עופרת ורתחת היה צריך ליצוק לתוך פיו השפל? הסביר את פשר הדבר אחד מאנשי כוחות הביטחון: הרבה אנשים שמכורים למשהו, ובפרט לסיגריה, מוכנים להודות על הכל, ואף להסגיר את חבריהם בשביל סיגריה, או אוכל או קולה. ולכן נתנו לו סיגריה דווקא בזמן שהיה עייף ומבולבל והוא הודה בפגיעה ואף הפליל את חבריו. וצפוי לשבת בכלא הרבה שנים בעקבות הודאתו זו. (מסתמא בלאו הכי היו מספיק ממצאים להפליאו, אבל 'הודאת בעל דין כמאה עדים'...) מה המוסר השכל לדידך?

[א] היצר הרע קונה אותנו בעד 'סיגריה', וסיגריה זה לא דווקא, אלא תאוה'לע קטנה אך מאד מפתה, ותמורתה אנחנו מוכנים למכור את עצמינו ואת ערכינו, וכשנתבונן אחר כך נשתומם על עצמינו איך מכרנו את עצמנו בעד סיגריה? בעד תאוה'לע שפלה מכרתית ית העולם הבא? את ה'קדושים' התייז? את שמירת העיניים? את הרועג והשפיות? על מה כעסתי ונתרגזתי? וכי' וכי' - המוסר השכל לעצמינו לבדוק כל פעם לפני שאנחנו נופלים, כבעס או בתאוה, האם זה שווה את המחיר שנשלם אח"כ, או שזה בסה"כ סיגריה קטנה ומסכנה.

[ב] מחבל ארוך זה משועבד כליל לסיגריה, עד שהיה מוכן לתת הרבה מאד תמורתה. הרבה פעמים אנחנו מכורים לתאוה, ובפרט תאוות האכילה, עד שאנחנו 'מאבדים' שפיות בשביל 'חתיכת בשר' או תאוה אחרת, צריך להשתדל להרים את עצמינו להגיע למצב שאנחנו נאכל את האוכל ולא האוכל יאכל אותנו...

עשה ה' את השמים ואת הארץ (שמות כ', י"א), וביום השביעי שלא ברא דבר הכתיב מנוחה על עצמו. ולמען הסיר ולעקור ולשרש מרעיונינו דבר הקדמות אשר יאמינו הכופרים בתורה ובו יהרסו כל פנותיה ויפרצו חומותיה, באה חובה עלינו להוציא כל זמנינו יום יום ושנה שנה על דבר זה למנות שש שנים ולשבות בשביעית, ובכך לא יתפרד הענין לעולם מבין עניניו תמיד, והוא כענין שאנו מוציאים ימי השבוע בששת ימי עבודה ויום מנוחה. ולכן ציוה ברוך הוא להפקיר כל מה שתוציא הארץ בשנה זו מלבד השביעית בה, **כדי שיזכור האדם כי הארץ שומציאה אליו הפירות בכל שנה ושנה לא בכוחה וסגולתה תוציא אותם, כי יש אדון עליה ועל אדוניה. וכשהוא חפץ הוא מצוה אליו להפקירם.**

ועוד יש תועלת נמצא בדבר לקנות בזה מדת הותרנות, כי אין נדיב כנותן מבלי תקוה אל הגמול. ועוד יש תועלת אחר נמצא בזה האדם שיוסיף האדם בטחון בשם ברוך הוא, כי כל המוצא עם לבבו לתת ולהפקיר לעולם כל גדולי קרקעותיו ונחלת אבותיו הגדלים בכל שנה אחת, ומלומד בכך הוא וכל המשפחה כל ימיו, לא תחזק בו לעולם מדת הכילות הרבה ולא מיעוט הבטחון. עכ"ל.

מצות שמיטה - להשריש אמונה
מה ענין שמיטה אצל 'הר סיני'?? (רש"י בריש פרשתו).
אומר הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א: בהר סיני ראו את מציאות ואמיתות ה', כמו שכתב רש"י עה"פ "אתה ה'ר'אָתָּ לְרַעַת פִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ". (דברים ד' לה) ופירש רש"י ד"ה הראת - כתרגומו אתחזיתא. **כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה פתח להם שבעה רקיעים. וכשם שקרע את העליונים כך קרע את התחתונים. וראו שהוא יחיד, לכך נאמר אתה הראת לדעת. - כלומר ב'הר סיני' - ראו אמונה.**
לפי זה יבואר כך; יש קשר ושייכות גדולה בין שמיטה - להר סיני. שניהם באים ללמדנו ולאפנינו אמונה פשוטה. וכך אומרת הגמ' (סנהדרין לט.) "מאי טעמא דשביעית? - אמר הקדוש ברוך הוא לישאל: זרעו שש והשמיטו שבע, **כדי שתדעו שהארץ שלי היא**".
בראש ובראשונה הטעם של מצוות שמיטה, הוא כמו הטעם של 'שבת קודש', לעשות הפסקה ומנוחה כדי להראות שהקב"ה הוא הבעלים האמיתי של העולם - וממילא הלקח עבורנו, שאם הוא אדון הכל, אנחנו עבדיו וצריכים לעשות רצונו...
ואת זה שנה תמימה - 'האי שתא' עלינו להשריש טוב טוב בראש יש בורא ומנהיג לבריאה. ('שמיטה' זה לא לשאלו "נכרי" או חריל או 'אוצר בית דין'; שמיטה זה לקום בבוקר ולדעת שהיום אני לא מעבד את השדה - היום ארץ ישראל שובתת, כדי שנדע שהארץ של הקב"ה)...
הא לך לשון הזהב של הרש"ר הירש (שמות כג י) "**בקים מצוות השמיטה מודיעה אומה שלמה קבל עולם, כי ארצה לה, והוא אדוניה האחד והיחיד והאמיתי**".
טעמים נוספים נאמרו במפרשי התורה בטעם ההשבתה:
ז"ל ספר החינוך (מצוה פד) משרשי המצוה, לקבוע בלבנו ולציייר ציור חזק במחשבתנו ענין חדוש העולם כי ששת ימים

ר' אמונת שר הלבנה הרב דוד מטיאס

בובות משחק העשויות בצורת אדם

שאלה: האם מותר להחזיק בביתו בובות משחק של ילדים העשויות כתבנית אדם בולטת מבלי לפגום את צורתם? תשובה: דעת הרבה מגדולי ההוראה שיש להחמיר ולפגום צורתם, אולם הנהוגים להקל בדבר יש להם על מה שיסמכו.

מקורות: עיין שו"ע י"ד סי' קמ"א ס"ד: אסור לצייר צורות וכו', וכן צורת אדם לבדו כל אלו אסור לעשותם אפילו הם לנוי, ואם עובד כוכבים עשאו לו אסור להשהותם עכ"ל, ומבואר שאסור לעשות צורת אדם אפילו נעשית לנוי, וכן אסור להחזיק בביתו אפילו אם לא עשאו בעצמו, ומעתה צ"ע על מה סומכים רבים להקל להחזיק בביתם בובות משחק של ילדים העשויות כתבנית אדם בולטת מבלי לפגום צורתם.

ואפשר שסומכים על המבואר בחכמת אדם (כלל פ"ה) שכתב שבזמן הזה אין איסור להשהות צורת אדם, מפני שכל האיסור להשהות בביתו צורת אדם הוא משום חשד, וכיון שבזמן הזה הדבר ידוע שאין עובדים לצורת אדם [ואותו שנעבד עושים אותו בצורה שונה], ממילא ליכא חשד, ומכל שכן אם סימא ענינו וכיוצא בו דאין בו משום חשד עכ"ד, וכעין זה כתב הנצי"ב (עמק שאלה סי' ז) והוסיף דהכי נהוג להשהות צורת אדם משום שבזמן הזה ליכא משום חשד עיי"ש.

עוד ראיתי באחרונים שציינו לשו"ת פרי השדה (ח"ג סי' ל"ח) שנשאל אם מותר לסחור בבובות בצורת אדם, והעלה שם סברא להתיר מטעם דכיון שעיקר עשייתן לתינוקות לשחק בהם, ודרך התינוקות לגוללם בטיט ובאשפה ובכל מקום מלוכלך, אם כן הוו כמבוזין שאין דרך לעבוד אותם וממילא ליכא חשד, כדאשכחן גבי כלים שיש עליהם צורות דאם הם כלים מבוזים מותר דודאי אינן נעבדים עיי"ש, ועיין גם שו"ת מהרי"ט (סי' ל"ה).

על כל פנים מכל הלין שמעין שהנהוגים להקל להחזיק בביתם בובות משחק של ילדים העשויות כתבנית אדם בולטת מבלי לפגום את צורתם, יש להם על מי לסמוך, וכן שמעתי מאחד מגדולי מורי ההוראה שליט"א.

אולם דעת רבים מגדולי ההוראה שלכתחילה יש להחמיר לפגום צורתם, כן הורה מרן החזון איש זצ"ל (דינים והנהגות), וכן הורה הגריש"א זצ"ל (וישמע משה ח"א), והגר"ש וזנזר זצ"ל (שבט הלוי ח"ד סי' קל"ד), וכן דעת הגר"ח זצ"ל דלכתחילה יש לפגום הצורה אלא שהוסיף ש"מ"מ אין לגעור על אלו שמקיימין צורות אלו עיי"ש. [ובעצה"ז בגיליונות הבאים יתבאר היכן צריך לפגום הצורה לדעת האוסרים, וכן מה הדין בבובות שאינן עשויות כתבנית אדם בולטת אלא שוקעת].

ליאו, בחור צעיר חסר מעש, מצא את עצמו מצטרף לחברים מפוקפקים בדרכם למטרות אפלות. באישון לילה יצאה החבורה בטנדר חבוט לעבר שרות הנגב. הטנדר עלה וירד בכבישי הדרום, בחשיכה המשתררת לא יכלו כל כך לזהות את המקום, אבל השדות נפרשו מימין ומשמאל, וצמרמורת קלה עברה בגבם.

כשנעצר הטנדר לבסוף, ירדו החברה והחלו ב"עבודתם". הם היו "אוספי תמכות" כמו שנהגו לכוונת את עצמם, "גנבי תמכות" כמו שהמשתרר ושאר בני האדם הישרים נוהגים לכנותם.

מרחבים עצומים של שדות וחלקות אדמה מעובדות מלאו את האופק המשחיר. המוני דונמים של ירוק חום התערבבו למראה מרהיב בניהוח כפרי ומלבלב. פה ושם נודק המשטח הירוק הפרח בחלקות חשופות ויבשות שליא לא הצליח להיבן מדוג הן אינן מעובדות כמו לה השאר.

החברים התפזרו בשדות, זוגות זוגות. מקפצים בין הגדרות, עוקרים עמודי ברזל עקומים, מרימים צינורות, תולשים שלטים ישנים. ליאו לא ידע כמה אוצרות ברזל מתחבאים מבעד לחלקות האדמה. כמה צינורות, מערכות השקיה, שלטים וגדרות נתן למצא בין ריבועי הירוק צהוב חום, שמלאו את כל מרחב הראיה סביבו.

הוא ובן זוגו פלסו דרכם מכאן לשם. החבר מאתר את הברזל וליאו מרחם על הבעלים. החבר מוצא עוד גדר, וליאו מתפלא למה החקלאים לא מאבטחים את כל השטח עם שומרים ומצלמות. הלילה הלך והעמיק כמות הברזל הלכה והתעצמה. טנדר נוסף הצטרף והחברה "חגגו..."

ליאו רצה להיכנס לשדה הבא, כשלתפס חש משיכה עזה בידו. שריקה חזקה נשמעה וזוגות נוספים נראו, לפתע נסוגים חיש מהר מהחלקה המדברת.

"מה קורה כאן?" - שאל איזה חבר, מבקש שיענו על סקרנותו. "אה, זו חלקה שמורה, לא נכנסים אליה" - השיב הלה. ליאו שמח לגלות שיש חלק מהחקלאים שכן שומרים על רכושם...

"איך אתם יודעים שהיא שמורה?" - המשיך להסתקרן תוך שהוא סוקר את האופק שוב ושוב מחפש גדר תיל או מצלמות אבטחה. חברו חיך והצביע על שלט צהוב, ריק, תלוי על הגדר האחורית של החלקה.

"אתה רואה?" - חדר את תשובתו, "כתוב 'כאן שומרים שמיטה', אנוח לא נכנסים לכה שדה, חבל להסתכן עם שומרים וכל מיני אמצעי אבטחה כשיש חלקות לא שמורות סביב"

"מה זה שמיטה?" - הוסיף ליאו שאלה חרישית. "לא יודע, איזו חברת שמירה כנראה. הנה, תראה - הניף אצבע אל עוד חלקות מסומנות בעמק שלמרגלותם. גם זו מסומנת. ושם גם יש עוד חלקה שמורה, חבל, הם דווקא חלקות לא מעובדות ואפשר למצא שם המון ברזל, שאריות חממות. צינורות השקיה ועוד אוצרות. אבל זה הכל! לא נכנסים לשדות שחברת 'שמיטה' שומרת עליהם..."

ליאו שמע. הוא לא כל כך הבין... אבל הלילה היה מלא תמיהות, והוא החליט לברר הכל אחר כך. כשאור יום יישטף את העולם ואנשים גונים יותר יחיו בחברתו, אולי ומצא מידע על חברת השמיטה המסתורית הזו, אולי ימצא איזו דרך להבין למה לא כל החקלאים שוכרים את שרותיה על מנת להגן על שדותיהם.

הטנדר חזר. ליאו ירד עם כולם ונטמע במדרגות הבניין האפלות. הוא לא ישן, מוחו חשב על כל המתרחש. הלילה תם ובוקר חדש עלה. ליד סלון דרומי אחד עמד נער אחד עם הרבה שאלות מציקות. הוא לא ידע שזהו קול הנשמה היהודית המבצבץ ועולה בו בעומק לב, הוא לא ידע שזו חברת השמיטה ששומרת גם עליו ככזו שנה אהובה וקוראת לו להתקרב גם הוא אל הקב"ה. הוא רצה תשובות והוא יצא לחפש אותן. לאחר חיפושיו הגיע ליאו לאחד מרובי תנועת התשובה ושטח את שאלתו. הרב חיך לקח את ליאו עימו לארון הספרים, פתח לו ומש ויקרא והראה לו את מצוות השמיטה במקורות. פתאום קבלה חברת השמיטה צבע וגוון, פתאום היו לה גדרות ותנאי הצטרפות, פתאום היה ברור כל כך מה צריך לעשות כדי לזכות באות השמיטה הזו, ואיך מולל להגנים נערי השכונות והברזל, שומרת השמיטה בעז ובתוקף על שדות מקיימיה...

חברת 'מעין עולם הבא' [ג' דפיס במסכת שבת] **קנד - קבו** **עלון השבועי: לא נתרם...** חלק נתרם לע"נ: משה בן חנני תורת. זוגתי רחל זינת בת טוביה תורת.

והביא שם מהירושלמי לא ניתנו שבתות ויו"ט אלא כדי לעסוק בתורה. ונזכה בעזה"י שלא ימצאו תינוק ותינוקת שאינם בקיאים בהלכות שביעית. ונזכה לאוהלה בב"א ולצייתת את ברכת". ע"כ דברי קודשו של מרן הגר"ק זצוק"ל.

פרים שפתינו כמש"כ הח"ה במאמר תורה אור, ונמצא שכולם מזרזים את הגאולה כמשאחז"ל "במצאי שביעית בן דוד בא", וביאר החזו"א שהכוונה אם ישמרו הלכותיה, בעזה"י ע"ז שילמדו יצאלו מכל הצרות ויהיה שנה טובה.

גם ראי ונכון לקבוע שבכל בית ילמדו בשבתות וכדומה, כמה הלכות בהלכות שביעית וכדאי בליקוט הובא במ"ב ס' ר"צ עשה לך קהילות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הל' שבת,

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו

כתב ה'ראים' (ס"ת י"ז): "מורא שבת, כשם שצוה הבורא ברוך הוא לתת מורא וכיבוד למקדש, כך צוה לתת לשבת, שהרי הוקשו זה לזה דכתיב 'את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו', ומהו מורא שבת, שיחשוב אדם בלבו לכבד את השבת ולשמור ולהיות חרד על הדבר, ולא מן השבת אתה ירא אלא ממי שהזהיר על השבת". עכ"ל.

וכה דברי ה'עבד המלך' (קדושים ל'): "נצטוינו בזה לירא מן השבת מאוד עד שנושים בנפשנו משא הפחד והיראה להיות חרד על הדבר לשמור את השבת ולכבדו מאוד... עכ"ל. ועניינו שאדם לא יסיח דעתו משבת כמו בתפילין, ששניהם קרויים 'אות' כן שייך מורא שבת לענין קיום הלכותיה, שלא לעשות מה שנגד קיום ההלכה בשבת.

לפנינו סיפור אישי מיוחד מהרה"ג ר' יצחק דוד גרוסמן שליט"א, רבה של מגדל העמק, "ערב ראש השנה. ההכנות בבית קדחתניות. הטלפון מצלצל. איש עסקים אמיד על הקו ורוצה להיפגש. 'היום?' שאלתי, 'היום, כבוד הרב. זה לא טובל ידחוי, זה עניין של להיות או לחדול'. הבהילות נשמעה בקולו של המטלפן, והשבת לו: 'אתה מוזמן'. כעבור שעה וחצי היה יהודאי ישוב בסלון בית", מספר הרב גרוסמן, "מתברר כי איש העסקים עושה ביזנס בניגריה. השלטון הניגרי רוכש אצלו סחורה שונה, וזה זמן רב שלא עומדים בתנאי התחייבות התשלומים. אין לו מוזמנים והוא בסכנת קריסה. [גם מוות. כידוע למתרחש בעסקים אלו]. 'הבנתי לליבו ובירכתיו כי הכול ילך כשורה, והשנה החדשה בוודאי תישא בכנפיה בשורה טובה גם לבעיה זו.

"לפתע נצנצה מחשבה בראשי", ממשיך הרב גרוסמן. 'אמור לי, פניתי אליו, 'האם אתה מכיר את נשיא ניגריה?' 'בוודאי', ענה האיש, 'אני מכיר היטב את כל צמרת השלטון ועומד עמם בקשרי מסחר'. 'אמור לו שאני רוצה לבקר אותו ולברך אותו', כך אמרתי לו. איש העסקים התלהב ואמר: 'אני כבר מדבר עם בית הנשיא... איחלנו זה לזה 'שנה טובה' ונפרדנו לשלום. לא ממש האמנתי שייצא מזה משהו', ממשיך רבה של מגדל העמק בספור.

"למחרת ראש השנה, צום גדליה, שוב מצלצל איש העסקים, ואומר לי כי הגיע מברק מנשיא כי הוא מעוניין לפגוש את ה'הולי מן', [ה-איש הקדוש] מארץ ישראל, ולכן הוא מעוניין שאצטרף אליו הערב במטוסו הפרטי לניגריה.

"עמדתי כמשתומם. זה נפל עלי באחת. לא ממש הייתי מוכן עכשיו נפשית ופיזית לצאת עכשיו לאפריקה הרחוקה, בעיצומם של עשרת ימי תשובה". הרב גרוסמן מתאר את הדילמה שאחזה בו. "ישבתי בביתי מנסה לסדר את מחשבותיי. הצום הכביד עליי ופתחתי את ספר ה'אלשיך' שהיה מונח שולחני. על דברי הכתוב הנאמר בתורה 'וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך, כותב ה'אלשיך כי בחרה התורה הקדושה לכתוב פסוק זה בלשון יחיד, מה שאין כן כל הפסוקים שקדמו לו, הכתובים בלשון רבים. וכל כך למה?

אומר ה'אלשיך' כי כשיש צורך לעזור לאדם, לפעמים הבריות נשמטים וכל אחד מפנה לחברו, 'הוא קרוב יותר ובעל יכולת', וכדומה. לכן מדברת התורה כאן בלשון יחיד. ללמדנו ולהורות לנו כי על כל אחד שנודע לו מהצרה מוטלת החובה לעזור ולסייע... 'כאשר קראתי מילים אלו חשתי כי הם נכתבו במיוחד בעבורי', מספר הרב. "ידעתי כי לא אשאיר אותו לבד ולא אפיל את התיק על אף אחד, זו חובתי הפרטית. התקשרתי אליו ואמרתי לו: 'וצאים לדרך'. 'לאחר שבירת הצום ומנוחה קצרה עלינו על המטוס הפרטי ונסענו לניגריה - המדינה המאוכלסת ביותר באפריקה שאוכלוסייתה מונה מעל 150 מיליון בני אדם", מספר הרב גרוסמן, לאחר כשמונה שעות טיסה נחתו הרב גרוסמן ואיש העסקים במנחת של הנשיא, ליד הארמון הנשיאותי בעיר הבירה, אבוג'ה. את פניהם כיבדו בכבוד מלכים כל שרי הממלכה, שרצו לראות ולהתברך מהאיש הקדוש.

"כשירדתי במדרגות המטוס ניצבו לפניי בהכנעה, בסדר מופתי ובשורה עורפית עשרות קצינו צבא, כשראשיהם מוטה כלפי מטה. פרשתי ידי עליהם ובירכתים בחום", מספר הרב. "משם נסענו למלון, כשלויו משטרתי דולק אחרינו. לעת ערב נסענו למעונו של נשיא ניגריה - שטיח אדום נפרש לרגלנו, והתקבלנו בכבוד מלכים. הראיתי לנשיא ניגריה תמונות של מוסדות 'מגדל אור' וסיפרתי לו כי כששלח מלך רומי ארגז של יהלומים לרבינו הקדוש שלח אחרי רבינו מוזהר קטנה, התפלא ונפגע מלך רומי 'נתתי לך מתנה שווה מליאורדים - וזה מה שאני מקבל בחזרה?' ענה רבינו הקדוש ואמר; 'אתה שלחת מתנה שאני צריך להציב שומרים רבים לשמורה, ואני שלחתי לך מתנה שהיא תשמר עליך'..."

"מכיס מעילי העליון הוצאתי בית מוזהר ואמרתי: 'זו המתנה שנשיא ישראל, רבינו הקדוש, שלח למלך רומי, ואת זה אני נותן לך אדוני הנשיא'..." הנשיא התרגש עיניו לחו מדמע, הוא התכופף וזרק את עצמו לרגלי שאברך אותו, חשבתי לעצמי; עריך כה גדול שמאות מליונים סרים למשמעתו שוכב כאן לרגלי ומאמין בברכת האלוקים - הלא דבר הוא... מתאר הרב גרוסמן את קידוש ה' הגדול שהתרחש בניגריה.

"בירכתיו בחום, בברכת שמים מעל הנתונות למי ששומר מצוות בני נח באדיקות ובאמונה". ידעתי כי זה הרגע על ייחלתי ולשמו באתי עד כאן, בעיצום של עשרת ימי תשובה, כשהתרומם הנשיא, לחשתי על אוזנו כי איש העסקים הזה נמצא במצב קשה ואני מבקש שיעשה ככל יכולתו לפתור את בעייתו. הנשיא הבטיח אותי, באחד מימי חול המועד סוכות, אני מקבל טלפון מהיהודי הנרגש "כבוד הרב הכסף אצלי"..." (מתוך הידברות).

מורי ורבותי, נשים לב איך המלך הגוי (!) התייחס בחרדת קודש ויראה למתנה מהרב גרוסמן... ומה אינתו? "מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה - ואני מבקש ליתנה לישראל (שבת י:). הקב"ה בעצמו נותן לנו מתנה מ'בית גנזיו' והוא מודיע לנו, זה מתנה טובה, מה הכוונה מתנה טובה? פיזוחים ועיתונים? זה אפשר לתת גם למלך של 'ניגריה'... מתנה טובה הכוונה 'מעין עולם הבא' - יום שבת מנוחה. מה יש בעולם הזה? צדיקים ישועים ועטורותיהם בראשיהם - ונהגים מזוי השכינה (ברכות יז)..."

גם כאן ב'עולם הזה' יש לנו יום שהוא 'מעין עולם הבא' שאפשר לשבת וליהנות מזיו השכינה, ביום השב"ק הקב"ה משפיע מבית גנזיו השפעות של 'נהנים מזיו השכינה' - מתיקות ועריבות השי"ת. ומאידך גיסא "מורא שבת"..."

למי הוא נותן מזיו השכינה? למי שמבקשים? פשוט.. מתיישבים מול הגמ', מול המדרש, מול הוזהר הק' ומול ה'אור החיים' הקדוש, ונהנים מזיו השכינה. שרים זמירות שבת 'צמאה נפשי לאלוקים', 'ק-ה אכסוף', 'דיד נפש' - ונהנים מזיו השכינה 'וכו' וכו'. ומי מדבר על 'נשמת'..."

למי הוא נותן מזיו השכינה? למי שמבקשים! איך מבקשים? פשוט.. מתיישבים מול הגמ', מול המדרש, מול הוזהר הק' ומול ה'אור החיים' הקדוש, ונהנים מזיו השכינה. שרים זמירות שבת 'צמאה נפשי לאלוקים', 'ק-ה אכסוף', 'דיד נפש' - ונהנים מזיו השכינה 'וכו' וכו'. ומי מדבר על 'נשמת'..."

למי הוא נותן מזיו השכינה? למי שמבקשים! איך מבקשים? פשוט.. מתיישבים מול הגמ', מול המדרש, מול הוזהר הק' ומול ה'אור החיים' הקדוש, ונהנים מזיו השכינה. שרים זמירות שבת 'צמאה נפשי לאלוקים', 'ק-ה אכסוף', 'דיד נפש' - ונהנים מזיו השכינה 'וכו' וכו'. ומי מדבר על 'נשמת'..."

למי הוא נותן מזיו השכינה? למי שמבקשים! איך מבקשים? פשוט.. מתיישבים מול הגמ', מול המדרש, מול הוזהר הק' ומול ה'אור החיים' הקדוש, ונהנים מזיו השכינה. שרים זמירות שבת 'צמאה נפשי לאלוקים', 'ק-ה אכסוף', 'דיד נפש' - ונהנים מזיו השכינה 'וכו' וכו'. ומי מדבר על 'נשמת'..."

למי הוא נותן מזיו השכינה? למי שמבקשים! איך מבקשים? פשוט.. מתיישבים מול הגמ', מול המדרש, מול הוזהר הק' ומול ה'אור החיים' הקדוש, ונהנים מזיו השכינה. שרים זמירות שבת 'צמאה נפשי לאלוקים', 'ק-ה אכסוף', 'דיד נפש' - ונהנים מזיו השכינה 'וכו' וכו'. ומי מדבר על 'נשמת'..."

למי הוא נותן מזיו השכינה? למי שמבקשים! איך מבקשים? פשוט.. מתיישבים מול הגמ', מול המדרש, מול הוזהר הק' ומול ה'אור החיים' הקדוש, ונהנים מזיו השכינה. שרים זמירות שבת 'צמאה נפשי לאלוקים', 'ק-ה אכסוף', 'דיד נפש' - ונהנים מזיו השכינה 'וכו' וכו'. ומי מדבר על 'נשמת'..."